

Trådvivan växer naturligt på ångar, flodstränder, i närheten av mossar, i diken och i öppen skog. Utbredningen sträcker sig från Ryssland i ett bälte över ett antal forna Sovjetstater och Kina fram till Berings sund. Där gör den ett hopp till ett område i Klippiga bergen i Nordamerika (Hultén & Fries 1986). Från Inre Mongoliet exporteras trådviva enligt en mängd hälsokostsajter. Den innehåller saponin, som är slemlösande.

- Tack till Birgitta Herloff och Erik Ljungstrand för hjälp och synpunkter.

Citerad litteratur

- Hultén, E. & Fries, M. 1986. Atlas of North European vascular plants, II. – Koeltz, Königstein.
 Mossberg, B. & Stenberg, L. 2003. Den nya nordiska floran. – Wahlström & Widstrand, Stockholm.
 Often, A., Stabbetorp, O. & Økland, B. 2006. The role of imported pulpwood for the influx of exotic plants to Norway. – Norsk Geogr. Tidsskr. 60: 295–302.
 Saarinen, K., Miettinen, M., Jantunen, J. & Valtonen, A. 2004. Harvinaisia itätulokkaita Imatran puuplaaneilla (Rare eastern immigrants in the timber fields at Imatra, SE Finland). – Lutukka 20: 67–71.

ABSTRACT

Bergström, I. & Tochtermann, G. 2008. Trådviva i Piteå. [*Androsace filiformis*, new for Sweden.] – Svensk Bot. Tidskr. 102: 210–211. Uppsala. ISSN 0039-646X.

The first Swedish find of *Androsace filiformis* Primulaceae was made on a timber bark area in Piteå in NE Sweden in 2008. The timber was imported from eastern Europe.

Gunilla Tochtermann och Ingvar Bergström är amatörbotanister som

hjälp till med landskapsinventeringarna i bland annat Halland, Västergötland och Bohuslän.

Adress: Vallda Backstig 3, 434 94 Vallda
 E-post: in.bergstrm@telia.com

Foto: Sören Svensson

Smällvedeln kvar i Ångermanland

SÖREN SVENSSON

ISBT nr 6/2007 presenterade Jan W. Mascher en uppföljning till sin egen "Ångermanlands flora" från 1990. Där antogs att en art hade försvunnit sedan dess, nämligen smällvedel *Astragalus penduliflorus*. Arten finns dock kvar vid Bastusjöklippen i Härnösands kommun, fast på en ny plats belägen uppskattningsvis drygt fem meter ovanför den gamla. Växten observerades där första gången 2004 och sommaren 2008 fanns åtta stänglar, varav fyra fertila, samt ett flertal rester av tidigare års stänglar. Tomas Rydkvist vid Länsstyrelsen i Västernorrland har nu initierat ett skötselprogram för Bastusjöklippen.

Lokalen för smällvedel vid Bastusjöklippen upptäcktes enligt "Ångermanlands flora" av John Mo på 1940-talet.

Smällvedel finns således fortsatt i fyra svenska landskap: Medelpad, Jämtland, Dalarna och Ångermanland.

ABSTRACT

Svensson, S. 2008. Smällvedeln kvar i Ångermanland. [*Astragalus penduliflorus* still in Ångermanland.] – Svensk Bot. Tidskr. 102: 211. Uppsala. ISSN 0039-646X.

Adress: Båtsman Grås gata 11, 422 57 Hisings Backa. E-post: soren.svensson@mbox303.tele2.se